

Homilie welkomstviering – Bisdombedevaart Lourdes

Vierde Zondag van Pasen A – Roepingenzondag – 26 april 2026

Beste medepelgrims,

Of de priesters, diakens en pastoraal werkers hier het met mij eens zullen zijn weet ik niet, maar soms is iets wat een bisschop te berde brengt zo gek nog niet ..., ook niet als de ander er nog niet aan toe is om het te horen.

Maar, ... zij kennen dit allemaal zelf ook en vast ook u, jij, bijvoorbeeld in de opvoeding van je kind, het onderwijs, in het leiding geven, dat wat je te berde bracht, dat dat voor de ander of voor een situatie uiteindelijk goed was. En als je twijfelt of je het zult vragen of zeggen, dan eerst maar bidden om de bijstand van de Heilige Geest, dat Die de juiste woorden en toon ingeeft.

In elk geval was het 'zo gek nog niet' - om het nog maar eens zo te zeggen - toen de bisschop van Nevers, mgr. Forcade, vier jaar na de verschijningen van de H. Maagd Maria aan Bernadette Soubirous, bij haar iets te berde bracht wat ze zelf nog niet had durven toelaten, vooral omdat ze zich er niet geschikt voor achtte.

Hij deed dat toen Bernadette, inmiddels 18 jaar, hier in Lourdes was ondergebracht in het hospitaal van de Zusters van Nevers. De pastoor had haar daar laten opnemen omdat de menigte die Bernadette wilde zien, spreken, aanraken steeds groter en opdringeriger werd, waardoor zij niet meer bij haar familie in het cachot, dat benauwde en stinkende krot, kon blijven.

Mgr. Forcade zag dat Bernadette de groente schoonmaakte, wist dat ze de vloeren dweilde. Maar hij was ervan overtuigd dat deze uitverkorene van Onze Lieve Vrouw nog wel meer kon en vroeg haar 'op de vrouw af' of ze zelf ook zuster wilde worden?

Dat hield Bernadette voor onmogelijk, omdat ze ziekelijk en arm was. Bovendien zouden haar ouders het zeker niet toejuichen. Maar dit ene gesprek van bisschop Forcade met Bernadette werd voor haar een keerpunt. Ja, God roept nogal eens door iemand die je gewoon die ene belangrijke vraag stelt: Is dat niet iets voor jou?

Het kan je hier in Lourdes zomaar overkomen, zo heeft ook Bernadette ervaren, maar ook menig priester, diaken, religieus, pastoraal werkende, catecheet, arts, verpleegkundige, onderwijskundige, noem maar op, heeft hier in Lourdes die vraag gehoord, hetzij van een medepelgrim of innerlijk, door een ingeving van de Heilige Geest.

En dan heb ik het nog niet over al die 'Lourdesstelletjes', al die mannen en vrouwen die in Lourdes de roeping tot hun huwelijk hebben gevonden en die soms door een ander op elkaar gewezen zijn.

Ja er wordt in Lourdes nogal eens iets te berde gebracht waarvan achteraf gezegd kan worden: dat was zo gek nog niet. Wie weet overkomt het ook u, jou in deze bedevaart?! ... wees hierbij 'gewaarschuwd' ...

Terug naar de roeping van Bernadette tot het religieuze leven. Mgr. Focade was niet de enige die haar hiertoe een vraag stelde. Er waren ook andere 'kapers op de kust': ordes en congregaties die deze beroemdheid wel wilden in hun kloosterfamilie, maar Bernadette nam de tijd.

Zo wees ze een uitnodiging van de Zusters van Sint Vincentius de Paul af met als reden dat hun kap haar niet zou staan. Geef haar eens ongelijk: ze was maar zo'n 1.40 m groot en dan rondlopen met die grote uitstaande en gesteven witte flappen ... neen, dat zag ze terecht niet zitten.

Maar na dit gesprek met de bisschop van Nevers wist ze het: ze zou in Nevers intreden en haar liefde en broze krachten als religieuze inzetten ten dienste van de armen en de zieken, die liefde die ze zelf had ondervonden bij deze Zusters hier in Lourdes. Dat zou haar roeping zijn en haar weg naar heiligheid.

Haar weg naar heiligheid, ja. Bernadette is 54 jaar na haar overlijden op 35-jarige leeftijd heiligverklaard, niet omdat zij Maria heeft gezien, maar vanwege haar antwoord op de verschijningen, op de evangelische boodschappen ervan en de offers die zij ervoor heeft gebracht, geheel uit liefde voor onze Heer Jezus Christus.

Dit alles, beste medepelgrims, mag zeker klinken in deze openingsviering van onze bedevaart in Lourdes op deze Roepingenzondag.

Onze Heer Jezus heeft ons állen geroepen, om te behoren tot Zijn kudde, om te luisteren naar Zijn stem, Hij die ieder van ons persoonlijk bij name kent, en om Hem te volgen, van nabij.

Ieder van ons heeft Hij onvoorwaardelijk en oneindig lief, voor ieder van ons en voor heel de mensheid heeft Hij alles gegeven, heel Zijn leven, tot op het kruis. Ja, en daarom is Hij onze Goede Herder, Hij die voor ons de daad bij Zijn eigen woord heeft gevoegd:
"Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden." (Joh. 15, 13)

Dat alles, Zijn grenzeloze liefde voor ons, vraagt om ons antwoord, daar waar we leven, zorgen, werken, leren, kerk-zijn. Jezus roept ons om - door onze liefde en toewijding - te zijn als een goede herder, herderin voor anderen, vooral de meest kwetsbaren. Bernadette heeft dat op haar wijze gedaan.

Vaak heeft ze in haar leven dingen moeten doen en ondergaan die een grote beproeving voor haar waren, maar die ze deed en onderging omwille van een hoger doel. Ze zal zich zeker als religieuze herkend hebben in de woorden van de apostel Petrus in de tweede lezing:

“Geduldig verdragen dat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is genade bij God. Daartoe zijt gij immers geroepen, want ook Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten: opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden.”

Dat heeft Bernadette gedaan, tijdens en na de verschijningen, met alle druk die er op haar is uitgeoefend, alle verdachtmakingen en vernederingen, maar ze bleef trouw aan wat ze gezien en gehoord had hier in de Grot, ze bleef trouw aan haar roeping van Gods wege ontvangen, zeker ook in de offers die het haar vroeg, ook in het klooster.

Ieder van ons is hier in Lourdes met eigen redenen, broeders en zusters, of je ze nu bewust bent of niet. Voor ons allen geldt dat deze bedevaart onze roeping in het leven wil versterken, verdiepen óf doen vinden, de roeping die onze Heer Jezus - en daarmee God zelf - voor ons heeft.

Uit eigen ervaring weet ik hoe Lourdes een zeer belangrijke betekenis heeft in het verstaan van een roeping, in mijn geval als 16-jarige tot het priesterschap, waarvan ik geen dag spijt heb en die juist hier elke keer weer bevestigd voor mij wordt, als ik mij hier mag laven aan de Bron die God zelf is, in het bijzonder in de Eucharistie, in de nabijheid van Maria en Bernadette en in de verbondenheid met mijn medepelgrims, met wie er altijd weer zo veel moois en kostbaars gedeeld wordt, wat mijzelf ook verrijkt en bemoedigt.

Een antwoord op de roeping van God - welke deze ook is - is nooit eenmalig, maar een levenslang proces. Het vraagt ook telkens weer de bekering waartoe Maria ons hier in Lourdes oproept alsook de apostel Petrus te Jeruzalem na Jezus' verrijzenis. We hoorden het in de eerste lezing.

Bekering oftewel toe-keren, ons richten naar God en wat Hij met ons voorheeft, met ons leven, met onze roeping in het leven. Onze paus Leo XIV heeft voor deze Roepingenzondag een boodschap geschreven en daarin staat iets dat zeker ook onze bedevaart hier mag begeleiden:

“De Heer van het leven kent ons en verlicht ons hart met Zijn blik van liefde. Iedere roeping kan alleen maar beginnen bij het zich bewust zijn en de ervaring van een God die liefde is. Hij kent ons ten diepste ... en heeft voor ieder van ons een unieke weg van heiligheid en dienstbaarheid bedacht ...

“We worden uitgenodigd - zo vervolgt de paus - God te kennen door het gebed, het luisteren naar het Woord en het vieren van de sacramenten, door het leven van de Kerk en door het zich geven aan je broeders en zusters.

God woont in ons hart en nodigt ons uit tot echte vreugde en om edelmoedig te antwoorden.”

Dat is wat onze paus, de bisschop van Rome, opvolger van de apostel Petrus, voor ons allen nu ‘te berde’ brengt, beste medepelgrims, opdat wij ons toevertrouwen aan onze Heer Jezus Christus, onze Goede Herder, *“opdat wij leven zouden hebben en wel in overvloed”*.

Moge Hij dit overvloedige leven in Zijn vreugde aan ieder geven in deze bedevaart, ook door onze herderlijke liefde, aandacht en zorg voor elkaar, misschien wel door die ene vraag: “Is dat niet iets voor jou?”

Een gezegende bedevaart toegewenst, ter verdieping en verrijking van de roeping die de Heer aan ieder van ons persoonlijk geeft,

en met een edelmoedig antwoord daarop - zoals bij Maria, Petrus, Bernadette en vele anderen - in diepe en blijvende vreugde.

Amen